

## JÓZSEFVÁROSI HARANGSZÓ

2018. január 28.

### A hét szentje: SZENT BALÁZS PÜSPÖK ÉS VÉRTANÚ

Nevének megfelelően (Blasius=Basilius=király) igazi királyi lélek volt. Életét az irgalmasság testi és lelki cselekedeteinek vég-hosszat nem érő sorával szötte át, halálát pedig a vértanúság bátor hitvallásával pecsételte meg. A 3. század második felében élt, s 316 körül szenvedett vértanúhalált.

Szülővárosában, az örményországi Szebasztében eredetileg orvosi gyakorlatot folytatott. Mivel azonban igen vallásos életet élt és a testi bajok gyógyítása mellett nagy gondot fordított a lelki sebek beheglesztésére is, keresztény testvérei a legközelebbi püspökválasztás alkalmával egy szívvel lelkük pásztorává választották. Balázs meghajolt a nép akarata előtt és ettől kezdve egészen a lelkek gondozására adta magát. Erre nagy szükség is volt, mert Keleten még mindig erősen dühöngött a keresztényüldözés. Konstantin császár társuralkodója, Licinius ugyanis önkényesen túltette magát a 313-ban kiadott milánói türelmi rendeleten és folytatta az üldözést.

Az üldözés Szebasztéba is elhatott és természetesen elsősorban a nyáj pásztorát vette célba. Balázs híveinek unszolására egy időre kitért az üldözők dühe elől. A város közelében egy szikla-üregben vonta meg magát. Szebaszte pogány prefektusa Agricola azonban elfogatta. Miközben a katonák a városba vitték Balázst, amerre haladt, hívei mindenütt eléje vitték betegeiket és ő a kereszt jelével meggyógyította őket. Ekkor gyógyította meg a halszálkától fulladozó gyermeket is.

Agricola először nyájassággal akart Balázstra hatni. "Üdvözlégy Balázs - mondotta -, akit Agricola és az istenek kegyelnek". Mire a szent: "Légy áldott, jó Agricola; de áldott csak akkor leszel, ha nem mondd isteneknek azokat, akik tulajdonképpen ördögök". Az imént még nyájias prefektust teljesen kihozta sodrából ez a bátor felelet, s mivel látta, hogy Balázs állhatatosságát nem tudja megtörni, lefejeztette őt. A hívők emlékezet úgy tudja, hogy a szent püspök közvetlenül halála előtt ígéretet kapott Istentől, hogy mindazok, akik testi vagy lelki bajaikban, főleg torokfájásban az ő közbenjárását kérik biztos meghallgatást remélhetnek.

**Az ünnepéhez kötődő balázs-áldás a XVI. század óta terjedt el. Balázst a középkor óta a 14 segítő szent közé sorolják.**

### GYERMEKRAJZPÁLYÁZAT

**A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra készülve hirdet nemzetközi gyermekrajzpályázatot a TILMA a Gyermekművészetért Alapítvány, „A legnagyobb szeretet” címmel. 2018 januárjától 2019 májusának végéig lehet leadni.**

A pályázatra óvodás kortól a gimnazista korosztályig várják a jelentkezőket. A zsűrizett alkotásokból 2020 májusában, az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Világkongresszus alkalmából kiállítást rendeznek Budapesten, a Hatvani Galériában, illetve Mátraverebély-Szentkúton, a Ferences Galériában.

Javasolt témák: „Jézus szeretetből köztünk él” (Úrnapja, Körmenet, Elsőáldozás, A szentmise örömei, Csodás tettek, Vízen járás, Kenyérzaporítás, Az utolsó vacsora, Zarándoklatok, Imádkozó emberek, gyerekek)

A kiállítás fővédnökei: Erdő Péter bíboros, érsek; Béres Klára, Béres Alapítvány elnöke, Dobos Klára-Új Misszió szerkesztője. A képek mérete és technikája szabadon választott. A beküldött alkotásokat nem küldik vissza, a Tilma Alapítvány tulajdonát képezik. Kérik, hogy a képek hátlapján olvashatóan tüntessék fel a gyermekek nevét, címét, kép címét, felkészítő tanár nevét.

Cím: TILMA Alapítvány Magyarország – Hungary 3001 Hatvan, Postán maradó (Fő posta) A legjobb ötven alkotó oklevélben és értékes jutalomban részesül. *Magyar Kurír*

### A SZAKÁCS PLÉBÁNOS

Budai polgári családba született, a Trefort Gimnáziumba járt, s nyolc évig vendéglátózott, mielőtt felszentelték volna. Józsefvá-

rosban - ahol a hajléktalanok papjaként is ismerik - mindenki csak "Tóni atyának" szólítja.

**- Kezdjük egy aktuális üggyel: mi a véleménye a hódmezővásárhelyi plébános nyílt templomi politikai agitációjáról?**

- Minket úgy tanítottak, hogy a templomban se a prédikációban, se a hirdetésben nem politizálunk. De "virágnyelven" elmondható, hogy adott esetben azokat támogassák, akik a keresztény értékeket vallják. Templomon kívül megkérdezhetik, hogy mi a véleményem, és én azt elmondhatom. Ennyi.

**- Nem sűrűn fordul elő, hogy pap lesz egy szakácsból....**

- Huszonkét évvel ezelőtt szenteltek pappá, 1996-tól három évig a Rózsák terén voltam káplán, majd közel tíz évig Esztergomban a belvárosi plébánián plébános. Már itt elkezdtem foglalkozni utcai evangelizációval, mert szerettem volna kilépni a templom falain kívülre. Ha az ősegyház történetére gondolunk, az egyház mindig is odalépett a hívekhez, s nemcsak a templom hűvös falain belül szólította meg őket. Nekem talán könnyebb a kapcsolatteremtés, hisz az eredeti szakmám szakács, dolgoztam a Grand Hotelben, a Gellért Szállóban, a külügyminisztérium diplomáciai vendéglátásában, a Tavernában és az Átrium Hyattben, de voltam felszolgáló, gyakornok és üzletvezető. Föztem Margaret Thatchernek, Olof Palmének és Kádár Jánosnak is.

**- Akkor ismeri a mondást: "a krumplileves legyen krumplileves, elvtársak!"**

- Az biztos, hogy Kádár Jánost az egyszerű ételek híveként tartottuk számon, az igazi kedvence azonban nem a krumplileves, hanem a stíriai metélt volt. Abból akár két adagot is megevett egyszerre.

**- Felmenői között orvosok, mérnökök, tanárok vannak, mégsem értelmiségi pályát választott először.**

- A vendéglátás kicsit hasonlít a papi pályához: közel kell menni az emberekhez, s jól kell ismerni őket. Ha úgy tetszik, az ősegyház is vendéglátó volt, hisz nemcsak ispotályok, vagyis gyógyító helyek működtek a plébániákon, hanem szállást és ételt is adtak a zarándokoknak. A mi épületünkben is van szálláshely, most például három brazil növendék lakik itt. Talán a múltból maradt meg, hogy minden évben karácsonykor megvendegelem a munkatársaimat és a hozzánk kötődőket, kilencvenegynéhány embert. Most már nem én főzök, de a menüsört mindig segíték összeállítani. S ahhoz is ragaszkodtam a plébániahivatal felszerelésekor, hogy meglegyen a "száz tányér, száz pohár, száz villa, száz kés, száz kanál". Adtunk már helyet esküvőnek is, így nem jöttünk zavarba, amikor teríteni kellett.

**- Hogyan lett vendéglátóból pap?**

- Jól ment a szekér a vendéglátásban, s az átlagnál jóval több pénzt is kerestem vele, de azt éreztem mindig, hogy hiányzik valami. Amikor a nyolcvanas években bejött a diszkózás világa, a munkatársaim maszekolni mentek és még több pénzt kerestek, én viszont vágytam egyfajta közösségre, amit se a versenytárlóként számontartott Trefort Ágoston Gimnázium, sem a munkahelyem nem adott meg. Jézus mindig is bennem élt, legfeljebb abban az időben jó becsomagoltam valahová és feltettem a polcra. Egy barátom hívott a zugligeti plébániára, ahol Kozma Imre atya vezetett egy közösséget, még a kis sámlin is ültünk, olyan sokan voltunk. A vele való találkozáskor értettem meg, hogy Isten nem valami dogma, s a hitet nem csak a templomban, hanem a buszon, a moziban, az udvarlásban is meg kell élni. Itt éreztem meg, hogy nem a diszkózás meg az étterem forgalmának növelése érdekel, hanem a közösség.

**- S mennyi vendéglátós maradt meg a papban?**

- Azt szoktam mondani, hogy korábban az én asztalomnál, most pedig az úr asztalánál látom vendégül az embereket. Az "alapszínem" továbbra is vendéglátós. Amikor Beregszászra, majd Munkácsra kerültem egy ötéves misszióba, nagyon szegény közösségbe, ezt akkor sem hazudtoltam meg: a parókia kertjének lehullott gyümölcseit mindig összeszedtem, s abból az ott na-

gyon kedvelt kompótot főztem. Ha jött egy gyerek vagy felnőtt, csak leültettem, adtam neki egy pohár langyos kompótot, s máris könnyebben indult a beszélgetés. Ma is bármikor beállok főzni vagy felszolgálni, ha szükség van rá.

**- Nemcsak a munkatársait, hanem a hajléktalanokat is megvendégeli karácsonykor...**

- Volt is ebből némi konfliktus, akadt, aki kifogásolta, hogy a templomból "éttermet csinálunk". De ez a Józsefváros, a "nyócker", álságos lenne úgy tenni, mintha nem élnének hajléktalanok itt nagy számban. S karácsonykor igenis mindenkinek jár egy tál különlegesebb étel: mi ötven hajléktalannak terítettünk meg a templomban. A Teréz anya nővérei rend apácái két befogadóházat működtetnek Budapesten, egyiket itt, a Tömő utcában, s csütörtöki napok kivételével náluk mindig van meleg étel, a rászorulóknak szállás. Jómagam időnként hajléktalanoknak tartok misét, de az utcai jelenlét, a "közel-menés" ott van a mindennapjaimban. Azt tapasztalom, hogy aki otthontalanná válik, annak nagyjából három hónapja van arra, hogy visszafordítsa ezt a folyamatot. Ha ez idő alatt nem tud visszatérni a családjához, vagy nem talál olyan munkát, amiből egy lakást fenn tud tartani, szinte lehetetlen a visszatérés a normál életbe.

**- Ebben hogyan segíthet egy katolikus pap?**

- Nem, vagy nem csak imával, s biztosan nem pátyolgatással. Inkább egyfajta "kemény szeretet" jellemez, igyekszem felrázni azt, aki hozzám fordul, megkérdőjelezem olykor, hogy nem tud bocsánatot kérni azoktól, akiket megbántott, s akár megalázkodva is, de visszatérni az övéihez. Volt már rá példa, hogy sikerült. Sok idő sajnós nincs erre, úgy szoktam fogalmazni, hogy három hónap hajléktalan lét után már közel lehet kerülni a "válytalanság" állapotához. Megszokják ezt az életformát, elfogadják, ami jut, nem berzenkednek.

**- A hajléktalanokon túl van egy másik józsefvárosi világ: a muzulmán kisboltok, üzletek világa.**

- Egyre több muzulmán kereskedő nyit boltot a Baross utcában, s jó értelemben meg kell szokni a jelenlétüket... Itt a plébánia mögött, az ablakból jól látszik, van egy egyiptomi tulajdonú telefonbolt, nem sokkal arrébb egy muzulmán fodrász. Lehetetlen eldönteni, hogy legálisan vagy illegálisan érkeztek ide, tény, hogy itt vannak. S persze köztük keresztények is, jócskán. Nemrég volt például itt a körzetünkben egy pásztorjáték, ahol keresztény fekete kisgyerekek alakították az angyalokat. Vagyis effektíve a migránsok már köztünk élnek.

**- S Ön ezt elfogadja?**

- Abszolút. Természetes, hogy védjük a határainkat, de akik itt vannak, azokkal foglalkozni kell. Annak idején, mikor ez az egész "migráns-ügy" elindult, lehetett látni, hogy magyar emberek kint állnak az út szélén, ételt és pokrócokat osztogatva, de az egyik kerületi épületben például polgárok álltak össze, s egy irodaépület alagsorában főztek minden nap rájuk. Mi is ott voltunk a II. János Pál pápa téren, vittünk ki meleg holmit, élelmet, paplanokat. A hírek mögött azért ott volt a civil segíteni vágyás, s emberként fogott össze zsidó és keresztény, liberális és konzervatív. S ez így van rendjén, mert nyitott a világ és sokszínűek vagyunk.

*Doros Judit*